Papaia

Títol original: *Papaya*
Nacionalitat: Brasil
Idioma: sense diàlegs
Any: 2026
Direcció: Priscilla Kellen
Guió: Priscilla Kellen
Producció: Boulevard Filmes
Música: Talita del Collado
Durada: 75 minuts

Sinopsi

En plena selva amazònica, una petita llavor de papaia es desplaça constantment per evitar arrelar. Tanmateix, gràcies a la seva perseverança, descobreix el poder de l'arrelament, fet que desencadena una revolució que transforma el seu món i fa realitat els seus somnis d'una manera inesperada.

La directora

Priscilla Kellen és una directora i artista amb una trajectòria polifacètica en el cinema, la televisió i la il·lustració. Graduada en Disseny Gràfic per la UNESP, després de dirigir la sèrie *Vivi Viravento* (2017), debuta en el llargmetratge amb *Papaia* (2026). També ha il·lustrat continguts infantils i és coautora del llibre *Mas será que nasceria a macieira?*, amb Alê Abreu. Amb 15 anys d'experiència a Filme de Papel Studio, anteriorment va ser assistent d'animació a *Garoto Cósmico* (2007) i coordinadora artística i assistent de direcció a l'aclamada pel·lícula *El nen i el món* (2013), totes dues dirigides per Abreu.

El coproductor

Alê Abreu és un animador, director i guionista brasiler, i un dels grans referents de l'animació iberoamericana contemporània. Al llarg de la seva trajectòria ha dirigit curtmetratges i llargmetratges, dels quals *El nen i el món* (2013) va ser nominat a l'Oscar a la millor pel·lícula d'animació i va rebre nombrosos premis internacionals, entre ells el Premi Cristall del Festival d'Annecy.

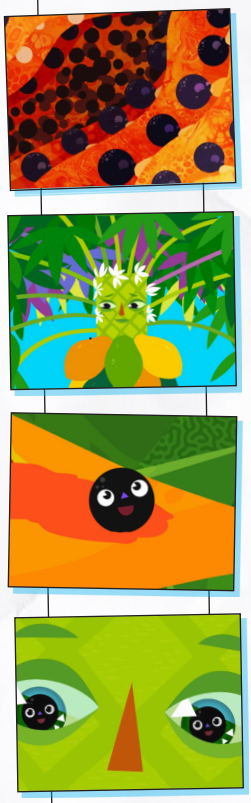
A *Papaia*, Abreu va participar com a productor i va acompanyar Priscilla Kellen durant el procés de creació. La directora explica que va ser immensament respectuós amb la seva feina i el fet que aquella era la seva pel·lícula. Alhora, la seva àmplia experiència va aportar idees molt valuoses i una nova mirada sobre la història. Kellen descriu la seva col·laboració com un intercanvi molt generós del qual va aprendre molt.

Participa al concurs d'animació *stop-motion*!
Més info, tutorials i premis aquí:

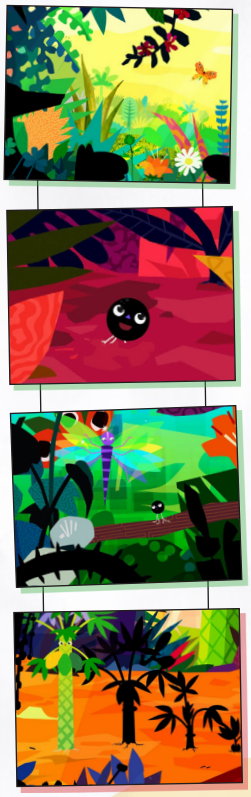
Sabies que...?

Inspirada en la maternitat

La idea per a *Papaia* va sorgir mentre la seva directora, Priscilla Kellen, estava embarassada del seu primer fill. La història, però, va prendre forma després de ser mare, quan va començar a sentir-se com un arbre que arrela a terra mentre veu com la seva criatura creix amb ganes de descobrir el món, tal com fa la petita llavor de la pel·lícula.

Tot i viure la maternitat com una experiència meravellosa, Kellen confessa que una part d'ella continua sent aquella jove llavor amb ànsies de llibertat, la mateixa que ara li permet continuar deixant volar la seva imaginació. **A què creus que es refereix Priscilla amb aquestes ànsies de llibertat? Creus que, quan creixem, hi ha coses de nosaltres que no canvien? Quines coses creus que mai deixaràs de fer o que mai et deixaran d'agradar, encara que et facis gran?**

Estètica llatina

El **disseny gràfic** de la pel·lícula s'inspira en l'art abstracte d'Amèrica Llatina per representar la natura, en què són habituals els collages, els colors vius i les composicions senzilles. Per a això, la directora va investigar aquest art a través de pintures, il·lustracions i brodats.

Pel que fa a l'**animació**, es va decantar pel 2D després d'haver-se plantejat fer un *stop-motion* amb paper retallat, també anomenat *cut out*. Tanmateix, va aconseguir un efecte semblant a través d'una animació 2D més lenta i menys fluida de l'habitual en aquesta tècnica, buscant reproduir així la dificultat de la llavor de papaia per moure's pel món.

Una fruita tropical

Papaia transcorre a la selva amazònica, una de les zones amb més biodiversitat del planeta. Tot i que la **papaia** és originària de Mesoamèrica, avui també es cultiva en diverses zones tropicals d'Amèrica del Sud.

Per a després del cinema...

Un paisatge lleig

En la seva aventura, la petita llavor descobreix que, molt a prop del seu paradís amazònic, hi ha paisatges sense encant on les plantes no són felices. Es tracta de **plantacions** creades pels humans per fer créixer arbres i els seus fruits per vendre'ls arreu del món. Aquestes plantacions cada vegada són més grans, mentre que la selva és cada vegada més petita.

A més, per protegir els cultius d'insectes, fongs i altres organismes que els poden afectar, s'utilitzen **pesticides**, productes químics que poden contaminar l'aigua i posar en perill la vida de molts animals, inclosa la nostra.

Quines diferències veus entre la selva d'on prové la petita llavor i les plantacions que descobreix? Per què creus que cada vegada hi ha més plantacions i menys selva?

Quin circuit permet que neixin plantes noves? Com ajuden els animals a fer-ho possible? Relaciona cada fase amb la seva descripció i descobreix aquest fascinant cicle de la vida!

A L'ocell deixa anar la llavor en un altre lloc.

B De les flors en neixen els fruits.

C La llavor cau a terra i comença a brotar.

D L'ocell es menja el fruit i s'enduu una llavor.

E La planta es fa gran i li surten flors.

F Creix una nova planta.

Solució: 1F, 2E, 3B, 4D, 5A, 6C

Un projecte de MODIband projectes culturals

Amb el suport de ic Institut Català de les Empreses Culturals · Generalitat de Catalunya · Barcelona Acció Cinema · Catalunya Film Festivals · FilmoTeca de Catalunya · Institut Français Barcelona · Auditori Sant Martí de Provençals